

OHYDNY (6) ai

o prawdopodobnie jasne (jak w ohyda).

sg m N ohydny (1). ◇ f N ohydna (2). ◇ pl N subst ohydny(e) (1). ◇ A subst ohydny(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Budząc wstręt, odrazę (6) :

a. Pod względem fizycznym: szpetny, obrzydliwy (1) :

Szereg: »brzydki i ohydny« (1): Abowiem káždá ráná álbo wrzod ktory ná tym mieýfczu będzie gdzie go oczy nie widáią/ ácz boli/ ácz gi káždy czuie/ ále wždy nie ták brzydki ieft y nie ták ohydny iáko ten czo wftáwiczníe nań oczy pátrzą. *RejZwierc* 267.

b. Pod względem moralnym (5) : Bo cie tho zówždy będzie wiodło ná pychę/ ná gniew/ ná pomftę/ ná łákomftwo/ ná opilftwo/ ná obźárftwo/ y ná ináze przypadki ktore fie iemu podobáią/ á ktore fą ohydne y szkodliwe pocźciwemu ftanowi twoiemu. *RejZwierc* 36; Wlęcbyś ták rzekł/ iuz wzyfcy wiedzą iáko tho ieft sprofny á szkodliwy przymiot w przyrodzeniu człowieczym tá szpetna obleśność á tá ohydna obludność á plugáwa nieprawdą. *RejZwierc* 96, 91 [2 r.].

Szereg: »straszny a ohydny« (1): A thák pocźciwy człowiek pátrż/ ázali fie nie ma ná co rozmyllác/ ftyfząc ták stráfzne á ohydne przypadki przyrodzenia fwego? *RejZwierc* 68.

Synonimy: brzydki, brzydliwy.

Cf [**OHYSNY**]

ZCh, (MP)